

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116229056
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4116229056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/B, IČO: 50 052 560, zast. AK Herceg, s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 56, proti žalovanému: T. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. W. U., o zaplatenie sumy 26511,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 06. 2018 č. k. 12Csp/187/2016-166, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 26511,12 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 25276,32 eura od 23. 06. 2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy 19000 eur od 23. 06. 2016 do zaplatenia zastavil. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, na ktorých náhradu zaviazal žalovaného s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak po zistení, že žalovaný uzatvoril dňa 10. 12. 2013 s právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému vo výške 19000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 11,90 % ročne splácať v 72 mesačných splátkach od 25. 01. 2014 do 25. 12. 2019 vo výške 387,07 eura mesačne, RPMN bola dojednaná vo výške 14,20 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 13,88%, celková čiastka spojená s úverom bola 27867,70 eura. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 16. 05. 2014 žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky k 30. 04. 2014 vo výške 1547,25 eura, výzvou zo dňa 04. 04. 2016 žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky k 01. 04. 2016 vo výške 10597,25 eura a upozornil ho, že ak dlžnú sumu v lehote 15 dní od doručenia výzvy neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Pre porušenie obchodných podmienok - riadneho splácania úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru ku dňu 27. 04. 2016, podľa oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 29. 04. 2016. Pohľadávka voči žalovanému ku dňu 22. 06. 2016 predstavovala sumu 26511,12 eura a pozostávala z istiny vo výške 19000 eur, úrokov vo výške 6149,99 eura, poplatkov vo výške 126,33 eura a úrokov z omeškania vo výške 1234,80 eura a túto Slovenská sporiteľňa a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 03. 2017 postúpila na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10. 03. 2017. Žalovaný v konaní potvrdil, že uzatváral zmluvu o úvere so Slovenskou sporiteľňou,

bral si úver, bol však k tomu prinútený pracovníkmi spoločnosti BAF s.r.o., kde bol zamestnaný od 15.7.2013 do 20.12.2013, pričom peniaze z úveru boli poukázané na účet, ktorý si zriadil v Slovenskej sporiteľni, tieto následne previedol na svoj účet vo VÚB, bankové karty musel odovzdať p. F., ktorý peniaze povyberal. Konštatoval, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a s. bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, ktorú posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobu považoval za dôvodnú, pretože žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 19000 eur s úrokom vo výške 11,90 % ročne, ktorá úroková sadzba sa zmenila od 10. 07. 2014 do 14. 07. 2014 na 13,40 % ročne a od 15. 07. 2014 do 02. 09. 2016 na 13,90 % ročne, tento úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach po 387,07 eura, pričom nezaplatil ani jednu splátku, čím porušil ustanovenia zmluvy o úvere a dostal sa do omeškania so splácaním úveru, z ktorého dôvodu právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27. 04. 2016, v súlade s bodom 7.6 jeho Všeobecných obchodných podmienok. Dospel preto k záveru, že žalobcovi, ktorému bola platne a riadne postúpená pohľadávka na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, je žalovaný povinný zaplatiť z titulu nesplateného úveru sumu 26511,12 eura, predstavujúcu istinu vo výške 19000 eur, úrok vo výške 6149,99 eura, úrok z omeškania vo výške 1234,80 eura a poplatky vo výške 126,33 eura. Zvýraznil, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v žalobe výslovne nepoprel, preto ich považoval za nesporné s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V tejto súvislosti konštatoval, že žalovaný na svoju obranu uvádzal, že bol donútený zmluvu uzavrieť, že všetky peniaze z poskytnutého úveru odovzdal p. F. a navrhol v tomto smere doplniť dokazovanie, zabezpečením dôkazu o tom, že p. F. vyberal z účtu peniaze a výsluchom svedkov. Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol zastávajúc názor, že vykonanie navrhnutého dôkazu nemalo pre posúdenie veci žiadny význam, pretože zmluvnou stranou zmluvy o úvere bol žalovaný, nie p. F. alebo spoločnosť B.A.F., s.r.o., zmluvu uzatváral vo svojom mene sám žalovaný, finančné prostriedky z úveru boli žalovanému poskytnuté, čo žalovaný potvrdil. Žalobu preto považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 26511,12 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 25276,32 eura (19000 eur istina + 6149,99 úroky + 126,33 eura poplatky bez vyčísleného úroku z omeškania) od 23. 06. 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom výšku úroku z omeškania určil v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Zb. a za počiatok omeškania určil nasledujúci deň po dni dokedy boli úroky z omeškania vyčíslené v sume 1234,80 eura. Konanie v časti uplatneného úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy 19000 eur od 23. 06. 2016 do zaplatenia zastavil s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom opierajúc sa o ust. § 145 ods. 2 CSP. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške s ohľadom na jeho plný úspech v konaní, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené a nezistil ani žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu, pre použitie § 257 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku okrem výroku o zastavení konania podal žalovaný odvolanie. Dôvodil, že peniaze z bankového účtu nevybral a nepoužil pre vlastnú potrebu, pretože ich musel odovzdať na žiadosť zástupcu spoločnosti B.A.F., s.r.o. Bratislava, s ktorou mal uzatvorenú pracovnú zmluvu od 15.7.2013 do 20.12.2013, pánovi F.. Ak by tak neurobil, táto firma by mu nevyplatila peniaze na náhradu bývania a na stravu, čím by zostal bez bývania a nikdy ani nedostal výplacnú sumu podľa uzavretej pracovnej zmluvy. Jeho núdzovú situáciu využil zástupca firmy, ktorému musel odovzdať 2 bankové karty z VÚB banky a pomocou nich spolu s ďalším zamestnancom firmy vyberali peniaze z bankomatov. Považoval za nespravodlivé, že súd prvej inštancie nevyhovel jeho žiadosti o predvolanie zástupcov firmy B.A.F. pána F. a pána Q. a že prvoinštančný súd nevyžiadal kamerové záznamy bankomatov z VÚB banky. Dodal, že aktuálne je nezamestnaný a jeho situácia je veľmi vážna, keď je proti nemu vedená exekúcia, spláca pôžičku od Poštovej banky vo výške 283,30 eura a nevlastní žiaden majetok. Záverom doporučil žalobcovi skontaktovať sa s firmou B.A.F., s.r.o. Bratislava.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. V tomto konaní sa žalobca (po pripustení jeho zmeny uznesením súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 20.02.2018 č. k. 12Csp/187/2016-151) žalobou domáha voči žalovanému zaplata sumy 26511,12 eura, úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 25276,32 eura od 23. 06. 2016 do zaplata a 13,90 % úroku ročne zo sumy 19000 eur od 23. 06. 2016 do zaplata z titulu nesplateného úveru. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26511,12 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 25276,32 eura od 23. 06. 2016 do zaplata a do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), konanie v časti týkajúcej sa úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy 19000 eur od 23. 06. 2016 do zaplata zastavil (výrok II.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške (výrok III.). V zastavujúcom výroku (II.) nadobudlo rozhodnutie pre absenciu odvolania strán sporu právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je tak len žalovaným odvolaním napadnutý výrok rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 26511,12 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 25276,32 eura od 23. 06. 2016 do zaplata, ako i závislý výrok o nároku na náhradu trov konania.

7. Z hľadiska skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, z ktorého vychádzal i odvolací súd, niet sporu o tom, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 10.12.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 19.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72-och pravidelných mesačných splátkach vo výške 387,07 eura, do 25. 12. 2019, pri dohodnutom úroku vo výške 11,9 %, RPMN vo výške 14,20 %, priemernej hodnote RPMN vo výške 13,88% a celkovej čiastke spojenej s úverom v sume 27867,70 eura. Pre nesplácanie úveru žalovaným veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27. 04. 2016, a jeho pohľadávka voči žalovanému ku dňu 22.6.2016 bola vo výške 26.511,12 eura a pozostávala z istiny úveru v sume 19.000 eur, úrokov v sume 6.149,99 eura, úrokov z omeškania v sume 1.234,80 eura a poplatkov v sume 126,33 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 03. 2017 Slovenská sporiteľňa a.s. túto pohľadávku postúpila s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na Silverside, a.s., ktorý sa stal žalobcom na základe uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 12Csp/187/2016-151 zo dňa 20. 02. 2018 o pripustení zmeny na strane žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10. 03. 2017. Žalovaný v konaní tieto skutkové zistenia ani nespochybňoval.

8. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, keďže dokazovanie vykonal v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v danej veci. Prvoinštančný súd výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku. Dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a 192 CSP a odvolací súd nezistil ani žiadny nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil i správny právny záver, aplikujúc naň i na vec sa vzťahujúce právne predpisy, ktoré i správne interpretoval. Svoje rozhodnutie riadne a zrozumiteľne odôvodnil, vporiadajúc sa v ňom so všetkými pre vec podstatnými argumentami. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozsudku, využíjúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, na ktoré odkazuje, pretože ani v odvolacom konaní nevyšli najavo skutočnosti a dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

9. Len na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalovaný dôvodnosť žalobou uplatneného nároku spochybňoval v priebehu konania, ako i vo svojom odvolaní tým, že bol donútený zmluvu o úvere uzavrieť a poskytnutý úver v skutočnosti nečerpal, keď finančné prostriedky vyberal z jeho účtu, p. F. Namietal tiež nevykonanie ním navrhovaného dokazovania v tom smere súdom prvej inštancie. S touto obranou žalovaného sa však správne vysporiadal už súd prvej inštancie v bode 8. napadnutého rozsudku, keď správne konštatoval, že zmluvnými stranami zmluvy o úvere boli právny predchodca žalobcu a žalovaný a výlučne tieto subjekty, resp. ich právni nástupcovia sú aktívne a pasívne legitimovanými subjektmi v spore vyplývajúcom z uzatvorenej Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 12. 2013. Nepochybne zmluva bola uzavretá platne, finančné prostriedky z úveru boli žalovanému poskytnuté na ním zriadený účet, čo žalovaný ani nerozporoval. Za danej situácie je bez právneho významu vo vzťahu k žalobcovi ďalší osud ním poskytnutých finančných prostriedkov, ako i okolností, ktoré viedli žalovaného k uzatvoreniu zmluvy o úvere a následnému čerpaniu peňazí z účtu žalovaného inými osobami. Tieto okolnosti totiž by mohli byť významné len pri riešení ich vzájomných vzťahov v prípadnom civilnom alebo trestnom konaní. Správne preto súd prvej inštancie žalovaným navrhované vykonanie dokazovania výsluchom zástupcov firmy B.A.F., s.r.o. pána F. a pána Q. zamietol ako právne irelevantné, keď pre posúdenie

predmetnej veci je bez významu ako bolo naložené s finančnými prostriedkami poskytnutými výlučne žalovanému z titulu úveru.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však možnosť priznania náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobcovi v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).